

res Sympati for Tingen i Fællesudvalget og vilde der gerne være gaaet med til det.

Justitsministeren (Zahle): Det ærede Medlem (J. C. Christensen) udtalte nu, at naar Ministeriet kom med Forslag om at hjælpe Tiendeydere og Ydere af Jordbogsafgifter, vilde Ministeriet nok have en heldigere Haand. Nu staar jeg jo til en vis Grad enig med det ærede Medlem i dette Spørgsmaal, men om dette vil føre til, at det gaar et saadant Forslag bedre, end det gik det forrige, ved jeg jo ikke, thi jeg stod jo i den Grad enig med det ærede Medlem i den Sag, som nu strander, at det endogsaa var det ærede Medlems eget Forslag, jeg støttede, og dog blev det forkastet oppe i Landstinget. Naar vi nu staar paa bar Grund eller med bart Bord, er det, fordi Venstre i Landstinget har stemt imod den Vedtagelse, som har fundet Sted nede i Folketinget med saa godt som alle Stemmer, og mod et Forslag, som var Venstres eget Forslag. Under saadanne Forhold er virkelig de politiske Fremtidsudsigter for Forslaget saa usikre, at jeg ikke kan vide, om det ærede Medlems Spaadom vil gaa i Opfyldelse.

Ellinger: Ja, og dertil kommer jo, at den Vej, der nu antydes, er, som Landbrugsministeren har sagt, en farlig Vej at komme ind paa. — Men jeg vil gerne sige til den højtærede Kultusminister, at jeg fik ikke Svar paa mit Spørgsmaal om, hvornaar han vil hæve Suspensionen. Nu meddeler Ministeren os, at han vil sende disse Oplysninger ud til Stiftsøvrighederne, men vil han samtidig hæve Suspensionen og give Stiftsøvrighederne Myndighed til at fastsætte Kapitelstaksten, saaledes som de mener, den skal fastsættes?

Dernæst vil jeg gerne sige til den højtærede Justitsminister, at han tog ganske fejl af Aagerforbrydelsens Begreb, da han var inde paa dette Spørgsmaal. Det, her er Tale om, er ikke Aager, og jeg skal i saa Henseende citere, hvad Højres Ordfører i Landstinget (Godskesen) sagde — det er efter fri Hukommelse —, han sagde: Hvis der gives Laan mod Pant i fast Ejendom, maa Kreditor ikke tage mere end højst 6 pCt., men hvis en Mand faar Laan i en Ejendom, som skal anvendes f. Eks. til Udnyttelse af en Opfindelse, paa den Betingelse, at den, der laaner ham Pengene, skal have en vis Kvotadel af det Udbytte, Opfindelsen giver, saa er det ikke Aager, selv om han faar 100 pCt. Paa dette Punkt tager den højtærede Minister

fuldstændig fejl. Aager er Aager, men det her omtalte Forhold har intet som helst med Aager at gøre. Det er ogsaa en fuldstændig urigtig Opfattelse, at vi er inde paa en Moratorielovgivning, det kan man da i hvert Fald ikke være, for saa vidt angaar Forholdet mellem Ejer og Forpagter. Hvis en Forpagter, som jeg havde Lejlighed til at bemærke forleden Dag, holder op næste Aar eller om to Aar, saa kan der ikke være Tale om nogen Moratorieforanstaltning. Man tager virkelig denne Sag for overfladisk, naar man siger, at den er gledet ind i Moratorielovgivningen. Naar saa den højtærede Justitsminister endvidere sagde, at han gik ud fra, at mange Godsejere o. s. v. vilde faa saa meget, at de maaske ikke vilde tage imod disse Penge, vil jeg sige: Ja, det vil jeg gerne tro, det er rimeligt nok, at det vil ske i mange Tilfælde, det maa vel noget komme en paa, om den paagældende Yder selv ved Salg af sine Varer har faaet lignende høje Priser som dem, hvorefter hans Afgifter skal beregnes, eller om han har faaet langt mindre for sine Varer; i sidste Fald vil Nyderen maaske nok give Afkald paa en Del af Afgiften. Men dette er jo en ganske frivillig Sag: i Kraft af Løven kan han modtage den Afgift, Kapitelstaksten fastsætter, og har man villet gøre Forandringer heri, saa skulde man ikke gøre det, som Landbrugsministeren har gjort, nemlig at vente, til Kapitelstaksten var fastsat.

Andreasen: Det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) har henvendt Ordet til mig og de øvrige Medlemmer af mit Parti, som ikke vilde stemme for hans Forslag ved tidligere Lejlighed her i Tinget. Jeg vil i den Anledning gøre opmærksom paa, at naar han stillede sit Ændringsforslag, var det vel, fordi han fandt, at der var betydelig Forskel paa det, der stod der, og det, der stod i Regeringens Lovforslag, men jeg og mine Meningsfæller, der stemte som før nævnt, foretrak Regeringens forslaget fremfor det ærede Medlems Forslag, fordi Regeringens Forslag virkelig betød en Lettelse for de Mennesker, her skal brandskattes, og derfor synes jeg i og for sig ikke, vor Optræden var saa mærkværdig. Da det ærede Medlem har stillet sit Forslag, har han altsaa derved selv erkendt, at hans Standpunkt er vidt forskelligt fra Regeringens, og vi fra vor Side har kun ønsket, at Regeringen havde fastholdt sit Forslag. Naar Resultatet er blevet det, det nu er